

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 291

ŘÍJEN 2020

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

Tak, a je to opět tady. V úvodníku minulého čísla jsem psal o vzdouvající se druhé vlně coronavirového nadělení a hrozícím opakovaném přerušení naší činnosti. Počty nakažených se začátkem školního roku stále rychleji stoupaly a přícházely první omezení v podobě vyhlášeného maximálního počtu sdružujících se osob. Ve snaze zachránit situaci sešla se narychlo na zábřežské klubovně kmenová rada a poupravila připravené kalendárium tak, aby činnost mohla v rámci možností pokračovat. Než jsme však mohli tento upravený plán akcí oznámit, stalo se bohužel očekávané další zostření pravidel skutečností a stejně jako mnoho jiných běžných kroužků, oddílů a zájmových skupin museli svoji činnost zcela přerušit i Šavani. Na zatím neznámou dobu byla poslední akcí kmenová výprava do Vápenné, na níž se mohli setkat členové všech našich rodů včetně toho právě nově vzniklého – rodu Sov (o akci samotné i o zmiňované nové družince se můžete samozřejmě dočíst v tomto čísle Kůry).

A co tedy dál? Momentálně nám nezbývá než čekat, zda vládní opatření zaberou a podaří se tak jako na jaře dostat zatím vzrůstající pandemii pod kontrolu. Jak jsem psal již minule, pomoci tomu můžeme jen tak, že se budeme sami k sobě i ke svému okolí chovat zodpovědně a dodržovat nastavená pravidla.

Čekat na lepší časy však neznamená sedět nečinně v koutku! Čas od času můžete opět ve svých mailboxech či na stránkách kmene nalézt nějakou tu online aktivitu, případně jejímu vzniku můžete sami pomoci. Mile v tomto směru překvapila Sedmikráska, z jejíž dobrovolné iniciativy vznikl pěkný videokvíz (viz web kmene). Škoda jen, že se do něj nezapojilo více luštitelů. Svůj volný čas můžete věnovat také plnění OP či zkrášlování svých deníků nebo zdokonalování své indiánské výbavy, rouch, případně táborových beden. Patříčně obodovaná bude i aktivita ve prospěch Březové kůry! Na tomto poli zase potěšil Imnu ze spřáteleného kmene Mohawků, který se sám od sebe vrhl na přípravu materiálu k jednomu z orlích per z plamene lesní moudrosti (viz pravidelná rubrika Stoupání na horu). Je moc dobře, že se ti starší z vás nebojí proslápnout cestu pro své mladší bratříčky a sestřičky. Vydá se někdo za světlem těchto pochodní?

Zkrátka zkuste si i na těžších časech najít něco pozitivního, může to být jedinečná možnost na sobě zapracovat a posunout se dál a výš! Objevte v sobě netušené!

Sa. TAWASUTA

SLOVO NÁČELNICE

Myslím, že každý náčelník touží po tom, aby se kmen rozrostl. Stejně tak na tom jsem i já. Když jsem se stala loni v listopadu novou náčelnicí našeho kmene, tak jsem měla spoustu snů. A musím přiznat, že ne všechny se daří plnit. Ale jsou i takové, které jsou na dobré cestě, jako je třeba vznik další družiny ve Zvoli. A to se povedlo rozdělením Koníků, kterých už bylo opravdu hodně. Hlavní, co mě k tomuto kroku vedlo, bylo to, že Koníci měli velký rozsah ve věkových skupinách, a tak nebylo pro Eddie snadné zavděčit se všem s programem (členstvo si však rozhodně nemělo nač stěžovat – vždyť si mohli stále užívat her). Druhý důvod byl ten, že jsme s Eddie obě viděly, že se starší členstvo potřebuje někam posunout. Zároveň s tím ale nastoupila Eddie na vysokou, a tak musel vzít družinu někdo jiný.

Můj původní plán byl, že to vezmu s Čivavou, kterou bych tím připravovala na roli rádce, jako to bylo s Lasičkou u Medvěďů. Ale té to bohužel nevychází termínově stejně jako členstvu, tak jsem si je vzala pod křídla sama.

A upřímně jsme měla velký strach, defacto stejný, jako když jsem začínala u Káňat, která byla zvyklá na Surikatu. Teď je to stejné, jen přecházeli od úžasné Eddie, kterou, jak všichni víme, mají opravdu moc rádi. Ale hned od první schůzky se tento strach rozplynul ... po Eddie se jim samozřejmě stýská, ale také dali šanci novým věcem a tím i mně. Věřím, že se nám u většiny povede dojít zdárně k ukončení nováčkovské, i když nám teď zrovna covid nedopřeje se vídat.

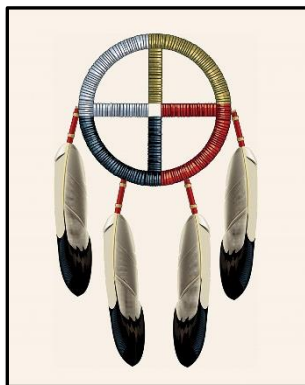
Také pevně věřím, že to nebude jediné rozšíření členské základny. Vždyť i Medvědi se rozrostli na skoro dvojnásobek oproti závěru loňského roku.

Doba bez schůzek je nepříjemná, ale dává prostor na dodělaní případných restů. Například učení se na nováčkovskou, příprava na splnění OP, dopsání deníku či kroniky, došití nášivek, či jejich přešití na větší košili, dokončení nového roucha, dodělaní obalu na deník, doplnění si KPZ, trénink uzlů nebo dodělaní rodové rozety (Vlci).

Jak vidíte, je toho opravdu spousta, co se dá dělat ve chvílích, kdy na společné schůzky lze jen myslet a vzpomínat. A to jsem jen nahodila pár témat, určitě najdete víc věcí, co vám zkrátí to čekání.

S čímkoli, do čeho se pustíte, Vám strašně ráda pomůžu (i když to jde jen na dálku) a myslím, že nejen já. Takže se neváhejte ozvat.

Sa. WATOKNAPA

DROBKY Z ČINNOSTI KMENE

... vzhledem k opětovně přerušené činnosti běží opět online soutěže o bodíky. Máte-li o bodový přísun zájem, neváhejte se zúčastnit. O první klání se zasloužila Sedmikráska se svým videokvízem na kmenovém webu www.shawnee.cz, další byly fotostřípky od WATOKNAPY, aktuálně běží pátračky vytvořené našimi podnáčelníci. Sledujte své mailboxy a kmenové stránky! Zároveň můžete svoji soutěž pro ostatní také vytvořit a kontaktovat náčelnictvo, i tato aktivita bude obodována, Sedmikrásce již zasloužené body pomáhají stoupat vzhůru pořadím!

... zvolským rodům se konečně rýsuje možnost důstojnějšího zázemí. Po nevyhovujících prostorech nevytopené zvolské sokolovny probíhaly dosud schůzky na území obecního úřadu. Nyní však spolek Zvolská čtyřka finišuje s rekonstrukcí bývalého

kina a máme potvrzeno, že se s našimi schůzkami v plánu obsazenosti Komunitního centra počítá – hurá a děkujem! Už aby byly opět schůzky povoleny!

... stavební duch na zábřežském Chillicothu nevyvanul ani s koncem prázdnin. Hlavní část prací probíhá nyní v přístupové chodbě a zázemí – horní podesta i schody jsou obloženy moderním linem, přístup na půdičku byl zakryt novými dvířky, na zdi schodiště máme lanové zábradlí a byly doplněny dveře i na druhé WC. Nepoznali byste ani skládek vedle klubovny – přibýly nové regály, mikrovlnka a rychlovarná konvice!

... v listopadu slaví narozeniny dvojčata z rodu Vlků. Tato nápověda by jistě stačila k tomu, abyste věděli, že těmito oslavenci jsou Korálka a IQ. Redakční tým Kůry oba srdečně zdraví a blahopřeje.

Sa. WATOKNAPA, Sa. TAWASUTA

VÝPRAVA DO VÁPENNÉ

3. ŘÍJNA 2020

Sešli jsme se na nádraží v Zábřeze a jeli vlakem na místo, kde jsme přestoupili na autobus, jelikož se opravovala trať. Z autobusu jsme pak ještě na autobusovém nádraží vystoupili, a tam bylo občerstvení a nástup, na kterém nám WATOKNAPA představila novou družinku. Sovy. Tam jsme pak přestupovali na druhý autobus, který už nás konečně dovezl do Vápenné. Tam byl také nástup, a měli jsme si prohlédnout MIČKINIKWU. Pak jsme kousek popošli a začala první soutěž. MIČKINIKWA nám položil otázku, co bylo na domě (vápenském obecním úřadě), před kterým stál, když jsme si ho prohlíželi. Pak celá družinka měla přinést kus jednoho člena naší výpravy. My jsme

za Káňata donesli každý jednu sedmikrásku, a já tu svou pak dala WATOKNAPĚ do vlasů. Za chvíli jsme se dozvěděli, kam jdeme. Naší další zastávkou byl lom Vycpálek. Po cestě bylo zase spoustu kravinek, a smíchu. Tak třeba jsme vyšli na kopeček a schovali jsme se pomalejším, a ti pak málem špatně odbočili. Když jsme potom došli do lomu, měli jsme čas na jídlo, oběd. Tak všichni z batohů vy-

táhli nějaké řízečky, nebo tousty, zeleninku atd. ... Pak bylo společné foto (viz výše).

A pak MIČKINIKWOVA dobrovolná mini akce. Šlo se pro kamínky. Dole jsme zůstali já s Lasičkou, Větvička, Motýlek a Bella. MIČKINIKWA se stále nevracel, a tak jsme chtěli vzít batohy, svačinky, penízky na útratu a jít na autobus. Protože už se nám pak holky

začaly nudit, začaly si hrát. V jednu chvíli jsme dokonce nevěděli, kde jsou. Pak objevily „budovu“ a začaly si hrát na princezny. Pak mi Lasička udělala korunku z listů javoru, a já jí do vlasů dala také nějaké větvičky a listy. Poté jsem zkoušela holky zabavit hrou, ale nějak to nepomohlo. Pak se konečně vrátili ostatní a hráli jsme hru. Kluci soupeřili proti sobě, a holky proti sobě. Lasička s Čivavou si zavázaly oči a my jsme kolem nich musely projít, aniž by nás chytly. U kluků si zavázal oči Hobit a Morče, a ostatní kluci museli kolem nich projít stejně, jako my kolem Lasičky s Čivavou. Nakonec se, myslím, všichni dostali na druhou stranu. Poté jsme se my holky postavily do řady a kluci měli proběhnout na druhou stranu, a nakonec skončily všechny holky na hromadě.

Pak jsme si vzali batohy a vyrazili jsme konečně do míst, kde probíhaly šavanské tábory. Po cestě jsme si zahráli hru, ve které jsme se měli na stromě udržet asi 3 minuty. Smůla ale byla, když jste neuměli lézt po stromech - tak jako já. Myslím, že nejlepší strom měla Čivava (viz foto vlevo). Po cestě na bývalé tábořiště jsme my, jako Káňata, přišli na to, co budeme hrát na vánoční nadílce. Myslím, že by byla škoda, kdyby se letos vánoční nadílka nekonala, protože na naše vystoupení se určitě můžete těšit.

Když jsme došli do Vápenné, přešli jsme koleje a cestičkou jsme došli do lomu, kde nějakí kluci hráli airsoft, a většina z nás si myslela, že je to nějaký MIČKINIKWŮV žertík. MIČKINIKWA je požádal, aby se přesunuli jinam. Nakonec jsme si dali občerstvení a fotku a kluci odešli jinam. Pak jsme si měli s Eddie zahrát hru, ale přišel MIČKINIKWA a šli jsme jinam. Přesunuli jsme se do lomu, kde jsme hledali kalcity. MIČKINIKWA nebo WATOKNAPA si nás odebírali po

družinkách. Ostatní zatím prozkoumávali lom. My jsme šli poslední. Nikdo nečekal, co se bude dít. Měli jsme jít do jeskyně, ale nikdo nevěděl, že budeme hledat Kosíka. Já jsem měla jít s Vrabčákem. S ním jsem jít nechtěla. Tak jsem měla jít s Kolouškem. S tím jsem taky nechtěla. Tak jsem měla jít s Čivavou. První šel Koloušek s Vrabčákem, a my jsme měli držet strop jeskyně. Slyšeli jsme křik a smích. Pak jsme se dozvěděli, že křik vydával Vrabčák, který se snažil vyděsit Kolouška, a smáli se oba dva tomu, co v jeskyni viděli. Jenže... pak MIČKINIKWA začal volat, že se zřítí strop, a házel do jeskyně kamení.

My jsme strop pustily a Čivava mi začala pištět do ucha, načež jsem začala pištět taky. Pak jsem začala volat, že chci zpátky za WATOKNAPOU, ale ona právě odcházela. Pak se Kolouch a Vrabčák vrátili. Byla řada na mně a Čivavě. Jenomže já jsem se bála a do jeskyně jsem nechtěla. Tak měl jít s Čivavou Vrabčák. A tak šli. Ale, Vrabčák na Čivavu vybafl hned na začátku, a ona viděla Kosíkovu ruku, přičemž za Kosíkem málem spadla, ale vyběhla nahoru. Pak šel Vrabčák vyzvednout Kosíkovy kosterní pozůstatky. MIČKINIKWA si jeho nohu nechal čouhat z batohu. Pak jsme skoro poklusem šli na autobusovou zastávku, kdy mi říkali Sagamore poseroutko. Pak už jsme došli na autobusovou zastávku.

Za chvíli dojel autobus. Pak jsme museli opět přestoupit na autobusovém nádraží, kde jsme zakřičeli kmenovou lela-watiku. Pak už si pro nás přijel přeplněný autobus. Dojeli jsme na nádraží a jeli vlakem domů.

Akce se vydařila.

Pro BK Sg. Sedmíkráska

STOUPÁNÍ NA HORU

Smyslem této rubriky je pomoci zájemcům o plnění orlích per pustit se do plnění i takových poct, které se jim zdají býti nedosažitelnými například z důvodu chybějících informací. Anebo také v duchu jednoho známého indiánského rčení „přivést koně ke žlabu“ (leč jak známo, „napít se musí sám“), či vyhloubit pověstnou Setonovu studnu, jež ukojí ty, kteří poznali trýzeň žízně. Jak jsem s potěšením zmínil již v úvodníku, tentokrát se tohoto úkolu odvážně chopil Imnu. Nadto si vybral orlí pero, které nepatří mezi ty nejjednodušší, tím více si jeho snahy cením. Zvedne někdo z vás tuto rukavici a pokusí se s tímto orlím perem stejně jako Imnu popasovat? Vaše motivace možná zesílí, pokud si uvědomíte, že se zároveň jedná o jednu z podmínek mistrovství Znalec indiánů!

L-28 Zná základní mezníky bojů Indiánů s bělochy

1609 – Indiánské kmeny Virginie zahajují boj proti zdejším anglickým osadám, tímto rokem začínají skutečné indiánské války v Severní Americe (tzv. **anglo-powhatanské války**).

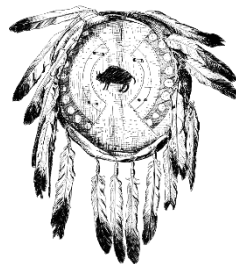
1609-1701 – Bobří války – série velmi krvavých konfliktů mezi Irokézy podporovanými Nizozemci a Angličany na jedné straně a okolními kmeny s podporou Francouzů na druhé. Kromě monopolu na obchod s kožešinami šlo také o pokračování tradičních mezikmenových konfliktů.

1675-78 – Válka krále Filipa (též Metacomovo povstání) – území tzv. Nové Anglie (severovýchodní cíp USA), dosavadní mírové soužití stále se rozpínajících místních bílých kolonií s indiány vzalo za své, vítězství bílých za cenu obrovských ztrát na obou stranách

1755-60 – Britové vítězí ve **francouzsko-indiánské válce**, která znamená zánik tzv. Nové Francie. Na rozdíl od Francouzů Britové nepodporují indiány, kteří tak plánují další povstání proti britskoamerické rozpínavosti.

1763 – 27. dubna se koná velká indiánská porada u Fort Detroit, po ní začíná **Pontiacova válka** – indiánské povstání proti Britům. Podaří se jim dobýt 8 pevností, ale Fort Detroit se brání až do konce října, kdy indiáni obléhání ukončují. V tomto roce také britská koruna vydává **Royal Proclamation of 1763**,

kteřá vytyčila hranice mezi bělochy a indiány – někteří kolonisté s ní ale nesouhlasí (jeden z důvodů války za nezávislost).

1764 – Pontiacova válka pokračuje dalšími konflikty, po uzavření několika smluv boje prozatím ustávají.

1766 – 25. července je ve Fort Ontario uzavřena mírová smlouva mezi Pontiacem a Williamem Johnsonem (britský pověřenec pro indiánské záležitosti) – **Pontiacova válka končí patem.**

1768 – Irokézové s bílými uzavírají Smlouvu z Fort Stanwix – ostatní kmeny s ní ale nesouhlasí a nechťejí ji uznávat.

1774 – bitva u Point Pleasant (též bitva u Kanawhy) – 10. 10. Cornstalk napadá s Šavany, Hurony, Delawary a dalšími kmeny u soutoku řek Kanawhy a Ohia virginskou domobranu Andrewa Lewise, poté se ale musejí stáhnout a za vítěze se tak považují Virgiňané. Na konci listopadu je pak podepsán mír ukončující tzv. Dunmorovu válku. Indiáni na čas rezignují na snahy zastavit bílou expanzi.

1777 – Cornstalk je zatčen, ale je mu slíbena bezpečnost. Když je ale poté v okolních lesích indiány zabit jeden voják, **Cornstalk je společně s dalšími třemi indiány zavražděn.** To vyvolá další boje.

1785-1794 – válka se severozápadními indiány (**Severozápadní indiánská válka** či Válka o Ohio), končí bitvou u Fallen Timbers, v níž Britové nechají indiány napospas proti vojákům nově zformovaných USA. Rozpad indiánské konfederace a velká územní ztráta.

1809 – s některými kmeny je uzavřena **kontroverzní Smlouva z Fort Wayne**, Tekumseh zuří a žádá její anulování – kmeny musí podle něj vystupovat a jednat společně.

1811 – 6. 11. – bitva u Tippecanoe – zatímco Tekumseh cestuje mezi indiánskými kmeny na jihu a uzavírá nová spojení, vojáci se utáboří u indiánského města Prophetstown, kterému nyní velí Tekumsehův bratr Tenskwatawa. Další den indiáni zahájí útok, poté se ale stahují a město je nakonec vypáleno. Naděje na vznik Tekumsehovy indiánské unie jsou u konce.

1813 – 5. října – Tekumseh umírá v bitvě u Temže, stál v ní na straně Britů a proti Američanům, bitvu nakonec Britové prohrávají.

1830 – Indian Removal Act – zákon o přesunu jihovýchodních kmenů do tzv. Indiánského teritoria západně od Mississippi. Během odsunů trvajících až do r. 1847 zemřelo až 17.000 indiánů, Američané získali cca 100.000 km² území

1832 – Válka Černého jestřába – náčelník Sauků nesouhlasící se ztrátou území na základě smlouvy ze St. Louis (r. 1804) se vydal se svými věrnými do Illinois a přepadl několik bělošských pevností. Válka končí v srpnu 1832 bitvou u Bad Axe, vítězství bílých a útěk indiánů zpět do indiánského teritoria

1854 – Mangas Coloradas začíná s dalšími apačskými náčelníky válku proti Američanům a Mexičanům (**Apačské války**), dalšími apačskými vůdci byli Cochise, Victorio a Geronimo

1854 – v tomto roce začínají také tzv. **lakotské války** – série konfliktů počínající Grattanovým masakrem (poblíž Fort Laramie pobito 31 vojáků)

1866 – začíná válka Rudého oblaka – Lakotové, Arapahové a Šajeni proti armádě Spojených států

1867 – k indiánům se vydává **mírová komise** s úkolem obnovit klid na prériích

1868 – v listopadu je **ve Fort Laramie uzavřen mír** a založena Velká lakotská rezervace na území Paha Sapa, které má být na věčné časy nedotknutelné. Podepisují Rudý Oblak a William T. Sherman

1874 – mír končí, v Paha Sapa (Černé hory) je nalezeno zlato a vniká tam armáda i průzkumníci

1876 – do 31. ledna se všichni indiáni musejí hlásit v rezervacích, nicméně to nedodrží. 12. 6. je Sedící býk zvolen nejvyšším náčelníkem. 17. 6. je šíleným koněm část armády u Rosebudu poražena a musí se vrátit do rezervace. 25. 6. pak indiáni drtivě vítězí u **Little Bighornu**. I tak se ale indiáni musejí v srpnu vzdát Paha Sapa. Následující rok Sedící býk prchá do Kanady.

1877 – válka s Nez Percé – přes počáteční úspěchy jsou indiáni poraženi v Bitvě u Medvědí tlapy, část kmene prchá do Kanady, část odchází do rezervace

1880 – Sedící býk se vrací z Kanady a je umístěn do rezervace **Standing Rock**

1886 – Geronimo po 30 letech **kapituluje**

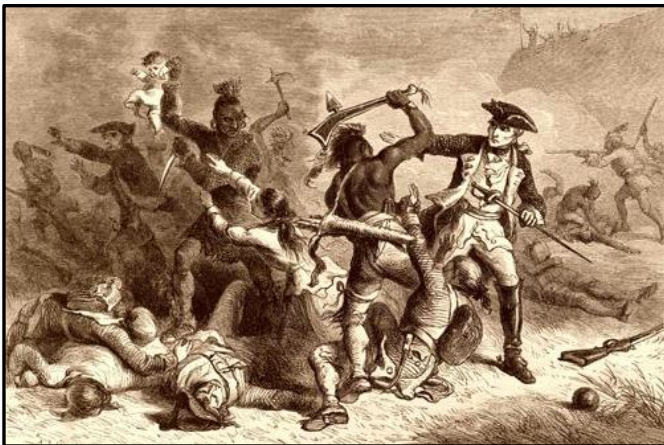
1890 – 29. prosince masakrem u Wounded Knee končí lakotské války

Během bezmála tří století (17.-19. stol.) byla indiánská populace v četných šarvátkách, bitvách a válkách zdecimována z původně odhadovaného počtu 3-5 milionů indiánů na cca 250 tisíc, dnešní populace čítá cca 4 miliony indiánů včetně míšenců.

Na straně bílých samozřejmě stála vojenská a taktická převaha, své však vykonaly i nesrovnatelně nuznější životní podmínky a především nízká imunita indiánů vůči do té doby jim neznámým chorobám typu neštovic, spalniček či zarděnek. Jsou známy též případy, kdy byly indiánské kmeny těmito nemocemi ze strany bílých pravděpodobně záměrně nakaženy (např. během obléhání Fort Pitt v tzv. Pontiacově válce). Dále si svoji daň na původním obyvatelstvu vybrala i všeobecně nízká tolerance vůči alkoholu, čehož bílí osadníci také rádi zneužívali.

A co bývalo příčinou popisovaných konfliktů? Nejčastěji šlo samozřejmě o boje o nová území ať už z důvodu rozpínavosti přistěhovalců či kvůli nově objeveným nalezištím zlata. Mnohé konflikty však měly daleko banálnější příčiny, často měly původ v pouhém nepochopení kulturních rozdílů, mnozí z „otců zakladatelů“ dnešních USA byli obyčejní rasisté vyznávající zprofanované heslo „mrtvý indián – dobrý indián“. Historie indiánských konfliktů je věru neveselá, leč pro lidskou rasu zcela typická....

Ga. Imnu, Sa. TAWASUTA

PŘEDSTAVUJEME SOVY

Tato nejnovější družina si zatím bohužel moc schůzek kvůli Covidu 19 neužila. Stihla zatím dvě rodové schůzky a jednu kmenovou výpravu, ale pozor - na všech třech akcích byla 100% účast...WAŠTE.

A kdo, že do této družiny patří?? Je to Větvíčka, která má zatím jediná splněnou nováčkovskou a moc se těší na plnění OP. Dále je

to její nerozlučné dvojče Mrkvička, která je v nováčkovské také kousek od dokončení. Do třetice k dvojčatům patří neodmyslitelně Beruška, která na táboře předvedla, že ji ani sádra nezastaví. Jediný kluk v družině je Beran, který se k táborníkům jistě letos už také přidá coby silný zástupce této družiny. V tuhle chvíli poslední na nástupu stojí Anička, která je zatím bez přezdívky, ale i to se brzy změní. Anička je nejmladší člen, a tak bude mít co dělat, aby dohnala náskok ostatních v nováčkovské. Ale je to šikulka, a tak se toho nebojíme.

Hned na první schůzce jsme si ujednali, že pořídíme kroniku, do které budou Sovy zapisovat své zážitky z kmenových i rodových akcí. Naplánovali jsme si, jak bude vypadat obal a kdo začne zapisovat. Obal je vyrobený a čeká na první možnou schůzku, aby uschoval kroniku.

Všechno nám klapalo a členstvo se probojovalo prvním z řady úkolů do nováčkovské a to uzly. Postupně jsme si je všechny zopakovali či naučili a pak trénovali. Samozřejmě jsme hráli i hry – na přiloženém fotu na následující straně jedna z vděčných her „Lentilkový šašek“, která je sice pro mladší členstvo, ale díky lentilkám si ho s chutí zahrají i ti starší.

Na kmenové výpravě nezůstávali nikterak pozadu ... i Kosíka hledali společně a našli. Věřím, že spolu zažijí ještě spoustu her a dobrodružství a že se všem podaří postoupit i v nováčkovské.

Sovy mají ještě prosbu na starší a bývalé členy ... rádi bychom oživilí původní lelawatiku družiny. Zatím se nám ale nepovedlo sehnat její znění. Takže pokud najdete doma starý deník, ve kterém jej máte či si pokřik pamatujete, prosím, napište nám ho (shawnee@centrum.cz nebo fcb Šavani Zábřeh).

Všem děkujeme za pomoc.

Sa. WATOKNAPA

TÁBOŘENÍ V TEEPEE

V historii kmene se moc často netábořilo v teepee, jak tomu je letos. Nejedná se ovšem o táboření na letním táboře, ale o dvojdenní až pětidenní pobyty. K tomuto se dnes vrátila část klanu Modrá želva MIČKI-NIKWA, Marky a také členové rodu Vlků IQ a Korálka.

Mezi návštěvníky, kteří zavítali za těmito bojovníky kmene Šavanů, byla skoro desítka kamarádů a to jmenovitě Sob, Hanka, Pedro, Kačka, Terka, Martin, Gurchu, Martinka, Myšák, Štefanovič, Padák, Ježek, Kiwi a Anička. Ti všichni tak měli možnost poznat nově objevené místo, které dostalo jméno Lišákov. Název byl zvolen podle toho, že tu lišky dávají dobrou noc a mají zde své malé sídliště. Při pohledu na běžícího starého lišáka nám bylo hned jasno, jak místo pojmenujeme.

Při budování naší základny jsme postupně vyrobili lavice na sezení, pěkný stůl, vyhloubili malé jezírko na nabírání vody, vybudovali hráz na potoce, postavili indiánskou saunu, udělali tři sady týpiovek, malou táborovou latrínu, dřevěnou kozu na řezání dřeva, sušák na deky a kožešiny, tajnou skrýš, vytvořili jsme zde i speciální táborový rošt na vaření, který jsme viděli na Drozdovské Pile atd. Prostě jsme nelenošili a stále dotvářeli toto naše tábořiště. Pomocníky nám byli naši kamarádi, kteří dorazili na otočku a pomohli dotvářet atmosféru tohoto místa.

Proběhlo tu i měření naší mušky v lukostřelbě. Zjistili jsme, že se dá vyrazit na táboření v teepee skoro hned. V pátek večer se rozhodnout, v sobotu ráno vyrazit a v neděli odpoledne dorazit do civilizace. A věřte, že je to super pocit.

Je doba, kdy zase útočí nebezpečný vir, a my jsme se rozhodli vyrazit na Lišákov a prožít prodloužený víkend. V průběhu týdne jsme si to tam připravovali / topení do teepee, topení na saunu, zelené chvojí pod naše deky, postavili jsme si kostru na teepee a doma šili capote a připravovali vše potřebné. Těšíme se na malebně vyzdobený stan, indiánské bedny, malebné ozdoby a večerní pohledy do rozžhavených uhlíků, které ještě dlouho do noci svítí v ohništi. Reportáž jistě přinese další číslo Březové kůry a to včetně fotodokumentace.

Pro BK šaman MIČKINIKWA

ZAKONČOVACÍ AKCE

PLECHOVKOBRANÍ

V sobotu 29. srpna 2020 se konala dlouho očekávaná akce, která byla slavnostním ukončením této nebývalé šavanské aktivity. Účastnilo se jí více jak 20 sběračů a nakonec byl původní cíl 3333 plechovek 6x překonán. Mladší sběrači byli slavnostně oceněni. Vítězem se stal br. Myšák, který dokázal nasbírat 7097 plechovek. V tý-

mech v kategorii starších vítězí Oldskauti a v kategorii rodů zase těsně Káňata ze Zvole.

O výborné zázemí pro 26 účastníků se staral bratr Komár a tým oldskautů a přátel. Guláš, makrely, klobásky a zelný salát podtrhovaly výbornou náladu a k poslechu a zpěvu nám hrály skupiny Zakafy a Velká přestávka.

Děkujeme všem těm, kteří sbírali plechovky a dali tak základ k ne-skutečnému výsledku 20 000 plechovek a další ještě přicházejí. Zábava byla doplněna o tradiční souboje ve hře cornholes, kde se konaly velké boje. Gurchu, Ježek, MIČKINIKWA, Marky a další bavili svou zarputilostí ostatní účastníky akce.

Potěšující pro organizátory této závěrečné aktivity bylo, že si účastníci pochvalovali vynikající makrely, nejchutnější guláš, propečené klobásky a další pochutiny, které se na stolech objevovaly. Velkou pochvalu od účastníků obdržel bojovník Padák, který se pasoval na hlavního číšníka. Až do samotné tmy se

zpívalo a hodovalo. Prostě byla pohoda a paráda. Škoda, že poslední víkend prázdnin byl plný aktivit, ale kdo dorazil, určitě nelitoval a byl mile překvapen, jak se vše podařilo zorganizovat.

Na akci byla také vybrána nejkrásnější plechovka a tou se stala Krtečkova malinovka. Více o akci bylo na našich kmenových stránkách.

Pro BK sepsal MIČKINIKWA

TABULKA SBĚRAČŮ

Velká sběračská soutěž skončila a pro informaci uvádíme výslednou tabulku sběračů. Mnozí ovšem měli okolo sebe pomocníky, kteří jim plechovky shromažďovali. Díky mnoha dalším kamarádům, rodičům a pomocníkům jsme dokázali nasbírat neuvěřitelné množství plechovek.

Předpokládaný konečný stav plechovek

1. místo	Myšák / Ferda /	7097 kusů
2. místo	MIČKINIKWA	3333 kusů
3. místo	Marky	2600 kusů
4. místo	Padák	1250 kusů
5. místo	AJAGU	1237 kusů
6.-8.místo	Sedmikráska	1077 kusů
6.-8.místo	Větvička	1077 kusů
6.-8.místo	Mrkvička	1077 kusů
9. místo	Morče	760 kusů
10. místo	Kraken	750 kusů
11. místo	Čivava	630 kusů
12. místo	Korálka	620 kusů
13. místo	IQ	520 kusů
14. místo	Betty	435 kusů
15. místo	Koloušek	370 kusů
16. místo	Eva	350 kusů
17. místo	Mráček	298 kusů
18. místo	Gurchu	250 kusů
19. místo	TAWASUTA	227 kusů
20. místo	Eddie	190 kusů
21.-22. místo	Liška	100 kusů
21.-22. místo	Lasička	100 kusů

23. místo	Kiwi	58 kusů
24. místo	WATOKNAPA	53 kusů
25. místo	Rony	10 kusů

Nasbírali jsme skoro 25 tisíc plechovek. Výtěžek bude věnován na šavanskou publikaci, která se bude zabírat nejen historií kmene Šavani, ale také skautingu, woodcrfatu, indiánských seskupení.

I po skončení sběru se ovšem přísun plechovek nezastavil a tak je ještě můžete odevzdávat. Děkujeme všem podporovatelům této aktivity a věřím, že sestavená publikace udělá radost nejen bývalým, ale i nynějším členům kmene Šavani Zábřeh.

Šaman MIČKINIKWA

TAK JSEM ZAČAL VČELAŘIT....

Chtěl bych se s vámi podělit o novou zálibu, které jsem se mohl začít věnovat i tak trochu díky jarní koronavirové pauze. Po mnoha letech úvah jsem se letos hlavně díky svému neustále aktivnímu sousedovi Ivošovi konečně rozhoupal a začal objevovat tajemný bzučící svět vonící včelím voskem a sladkým medem. Svět, do kterého jsem v dětství jen nakukoval v dědově starém včelínu a nasával při tom ony lákavé vůně a cítil zvláštní atmosféru čehosi nepopsatelného při pozorování pilného ruchu za sklem dědových úlů....

....od té doby uteklo třicet let a konečně jsme se s Ivošem počátkem letošního jara vydali navštívit několik včelařů v okolí, kteří nás začali seznamovat se svým chvályhodným koníčkem. Jedním z nich byl také Vašek, který nás nejprve vybavil něco cennými informacemi do začátku a najednou sedíme u jeho včelína na lesní louce poblíž Lupěného a zkoušíme přelarovat včelí matky a učíme se, jak je značit barvou na několika nicnetušících trubcích. Poprvé převracíme v rukách rámeček obtěžkaný zásobami a obsednutý spoustou pilně pracujících včelek. V úžasu koukám, s jakou samozřejmostí a bez mrknutí oka Vašek přijímá od svých pruhovaných kamarádek žihadlo a jak otevírá bez jakýchkoli ochranných pomůcek své úly. Při tom všem se na nás valí nekončící příval nových pojmů a dalších a dalších informací. Po večerech pak koukáme na youtube na včelařská videa a chystáme z druhé ruky pořízené úly, vyřizujeme potřebnou registraci a objednáváme na internetu nutné vybavení do začátku.

Osmého května si od Vaška konečně odvážíme zakoupené oddělky a instalujeme je na připravené podstavce na svých zahradách. Začíná nepředstavitelné dobrodružství, každé otevření úlu a jeho kontrola je nepopsatelným zážitkem a zároveň zdrojem mnoha nových poznatků. Krmíme své svěrenkyně cukerným roztokem i medocukrovým těstem a netrpěli-

vě stále dokola studujeme včelařský kalendář a vyhlížíme den, kdy se mají ze zavíčkovaných matečnicků vylíhnout nové matky. Když tato chvíle konečně nastane, nedočkavě kontrolujeme rámký a hledáme, zda narazíme na první známky úspěšného kladení. Letošní chladné a deštivé jaro má na svědomí prodloužení obvyklých lhůt a začínající včelař po každé neúspěšné kontrole propadá malomyslnosti a počínající depresi. O to větší je potom nadšení, když konečně narazí ve vystavěném díle na první vajíčka a na jednom z rámků i na pilně kladoucí matku s její nejblíží družinou. Úly tak konečně fungují, jak mají, a už nezbývá než včelky stále přikrmovat a průběžně jim dodávat další a další rámký s novými mezistěnami a utěšeně pozorovat, s jakou rychlostí své dílo staví a jak pilně nosí do úlu nektarové a pylové zásoby. Od začátku jsme smířeni s tím, že vlastního medu se letos ještě nedočkáme, neboť nové oddělky je třeba především nechat zesílit a naopak jim pomoci s vytvořením dostatečných zásob, aby přežily svoji první zimu. Toto zjištění mi na počátku přišlo trochu líto, ale postupem času jsem pochopil Vaškovo tvrzení, že med je pro něj jen jakýsi bonus navíc, protože to hlavní, co mu včelaření poskytuje, je obrovský psychický relax a možnost neustále se od včel učit. Ano, dnes už můžu říct to samé, i tady stoprocentně platí, že cesta může být cíl. Každé otevření úlů, každá nově nabytá informace a každý den prožitý se včelami mi jen odkrývají další a další otazníky. Ale také jsou zdrojem nepoznaných pocitů, které zažíváte snad jen při pohledu do pulsujícího včelího společenství, v němž má každý jednotlivý člen svůj úkol, jehož úspěšné splnění je podmínkou společného přežití.

Nepřestává mě fascinovat, čeho všeho jsou včely schopné, za jak krátkou dobu dokáží vystavět dílo na nové mezistěně a jak rychle jej plní zásobami, jak rychle vynosí celý obsah pětilitrového krmítka a zpracovat jej ve společné zásoby, jak koordinovaně si dokáží počínat při obraně úlu proti případnému vetřelci a s jakou samozřejmostí se při tom každá z dělnic kdykoli obětuje pro dobro celku (jak známo, bodne-li vás včela, sama tím okamžikem svůj život končí). Už samotná hierarchie úlu budí obdiv, včely-dělnice se vědomě dělí na ty, které se starají o matku (krmí ji, čistí a zahřívají), na ty, které mají na starost obranu úlu, na ty, které pracují uvnitř úlu (do 3 týdnů věku) a na ty, které sbírají nektar a pyl

(včely starší než 3 týdny), dále jsou v každém úlu trubci, jejichž pravděpodobně jediným úkolem je oplodnění matky (vždy vně úlu) a které dělnice před zimou z úlu vyženou, aby zbůhdarma nespotřebovávali zimní zásoby, a samozřejmě nemůže chybět jedna matka, na pohled znatelně větší než běžná dělnice. Matka však zdaleka není onou neomezenou vládkyní úlu – královnou, jak je někdy také označována. Kladením vajíček se sice stará o přežití včelstva, ale včelstvo může prakticky kdykoli přikročit k jakési „revoluci“ a provést tzv. tichou výměnu matky – do připravené mateční misky nechají stávající matku naklást vajíčko, vytvoří matečník bohatě zásobený mateří kašičkou a po vylíhnutí nové matky nezbyde té staré nic jiného, než s několika desítkami trubců a tisícovkami dělnic včelstvo opustit a přenechat je nové matce. Zpravidla poblíž úlu pak stará matka se svými věrnými vytvoří roj a hledají nové útočiště....

A jak to s našimi včelami vypadá teď? V současné chvíli jsou vlastně již zazimované. Provádíme poslední přeléčení proti parazitům varroa destructor – jakýmsi včelím klíšťatům, včely při teplých dnech ještě přinášejí poslední zásoby pylu z pozdně kvetoucích rostlin. Jinak už však hlavně hlídají úly proti nezvaným hostům a uvnitř se shromažďují do tzv. chomáče, v němž úsporně hospodaří s teplem a minimalizují spotřebu energie, aby se díky natvořeným zásobám dočkaly jara a mohly opět vyrazit z úlu sbírat nektar a měnit jej na sladký med.

Nemůžu se už teď jara dočkat. Přežijí-li v pořádku obě včelstva, už se těším na vytváření nových oddělků, rozšiřování stávajících včelstev a chystání se na první voňavé medobraní. Ivo, Vašku, díky za váš příspěvek k mému novému koníčku!

Věděli jste, že....

....včela mávne za jednu vteřinu svými křídly 180x?

....včela létá průměrnou rychlostí 21-24 km/h?

....dělnice se během snůšky po 6 týdnech upracuje k smrti (tzv. krátkověká dělnice)?

....od podzimu do jara je dělnice bez činnosti a přežívá 8-9 měsíců (dlouhověká)?

....za svůj krátký život nasbírá včelí dělnice 9 gramů medu?

....k nasbírání půl kilogramu medu musí včely dohromady nalétat 57.000 km (téměř 1,5 násobek obvodu Země) a navštívit asi 2 miliony květů?

....včelí matka naklade v období snůšky až 2.000 vajíček denně a na rozdíl od včelí dělnice se dožívá až pěti let?

....během snůšky obsahuje jedno včelstvo 40.000-60.000 včel?

....včela medonosná se podílí úhrnem přímo i nepřímo až z jedné třetiny na zajišťování lidské výživy?

....kdyby z krajiny vymizely včely, převládly by v ní rostliny větrosnubné, hlavně trávy, pestrá květena by postupně zanikla a příroda zjednotvěla?

....díky odlišnému způsobu vidění včela vnímá barvy naprosto jinak než člověk, např. červenou nebo zelenou barvu vidí jako černou? Proto pro včely barevně odlišené úly prakticky nemají význam, jsou pro nás jen zkrátka na pohled veselější 😊 Pro správnou orientaci včel jsou tak pro ně daleko významnější okolní tvary a také poloha Slunce, resp. úhel dopadu slunečních paprsků na složené oko včely.

....včely mají naprosto dokonalý způsob vzájemného dorozumívání, kterým si sdělují např. druhový původ přineseného nektaru či polohu nového zdroje potravy? Kromě tykadel, jazýčku a mávání křídel, kterým buď rozprašují feromony či vydávají specifické zvuky („bzučí“), slouží ke sdělování důležitých informací i „včelí tanec“.

Sa. TAWASUTA (s přispěním webu www.vcelykladky.cz aj.)

ŠATAZPRAS VYČENICHAL....

Kdo je připraven, není překvapen! K čemu slouží v KáPéZetce březová kůra, není jistě třeba vysvětlovat ani těm největším zelenáčům. Každý ví, že k rozdělání ohně. Beruška se ovšem nenechala omezit mantinely profláknutých tábornických příruček a šla ve svých úvahách ještě dál – co s ohněm, který rozdělám, ale nemám čím přiložit? Na výpravě do Vápenné tak svoji KPZ doplnila rovnou o celý březový kmen! Je sice pravda, že po zbytek výpravy se se svým břemenem vláčela spíše na chvostu a nestihli jsme kvůli ní vedle Vápenné navštívit

ještě plánovanou Břidličnou, Pískov, Vodňany, Kamennou a pevnost Cihelnu, ale kdeže ložské sněhy jsou – dnes už má její krabička poslední záchrany i podvozek a pohon na všechna čtyři kola! Tomu se říká pokrok!

Sláva lékařské vědě! Možná jste si také všimli, že poslední dobou Sedmikráska a Čivava neudělají jedna bez druhé ani krok. Abychom této záhadě přišli na kloub, povolali jsme do akce agenty Šavanské TAJNÉ ZPRAVODAJSKÉ Služby a výsledek jejich pátrání nás šokoval - Sedmi s Čivavou byly tzv. nepravá siamská dvojčata. Jak název napovídá, nejedná se o anomálii vrozenou, nýbrž získanou. Po ztrátě svých hřebenů k sobě děvčata na letním táboře přirostla vlasovým porostem! Dnes již obě kráčí svými vlastními cestami, lékařské koncilium olomoucké fakultní nemocnice po marné šestihodinové operaci sáhlo k prastaré metodě zvané „blýskavice“ a po odborném zásahu holičího strojeku se jejich hlavy blýskají každá zvlášť....

- ŠATAZPRAS -

VYPRÁVĚNO NA PRÉRIÍCH

Motýli (kmen Papagové)

Toho dne Stvořitel seděl, odpočíval a díval se, jak si v jedné vesnici hrají děti. Smály se a zpívaly. Přesto byl Stvořitel v hloubi srdce smutný a přemítal: „Děti vyrostou a zestárnou. Ve tvářích se jim objeví vrásky, vlasy jim zešediví a zuby vypadají. Ruce bojovníků zeslábnou a mladé krásné dívky ztloustnou a zoškliví. Z hravých štěňat se stanou slepí a prašiví psi. I tyhle krásné barevné květiny uvadnou. Listí opadá ze stromů a uschne. Už teď žlutne.“ Stvořitel byl smutnější a smutnější. Byl podzim a pomyšlení na zimu, chlad a nedostatek zeleně a zvěře ho tížilo. Ale ještě stále bylo teplo a slunce svítilo. Stvořitel sledoval hru slunečních paprsků a stínů na zemi a ve větru poletující listy. Uviděl modrou

oblohu a bělost kukuřičné mouky, kterou mlela jakási žena. Najednou se usmál. „Tohle všechno se nesmí ztratit. Udělám něco, co potěší mé srdce, co pobaví děti.“ Stvořitel vzal svůj vak a začal do něj dávat různé věci: kousek slunečního paprsku, hrstku nebeské modři, bělost kukuřičné mouky, stín hrajících si dětí,

čern vlasů krásné dívky, žluť padajícího listí, zeleň jehličí borovic, červeň, purpur a okr květin kolem sebe. Po chvílce přemýšlení přidal i zpěv ptáků. Pak došel na louku, kde si děti hrály. „Děti, to je pro vás,“ řekl a dal jim vak. „Uvnitř najdete něco hezkého.“ Děti vak otevřely a z něj vylétly stovky barevných motýlů. Tančili kolem dětských hlav, usedali jim do vlasů a znovu se třepotali, aby ochutnali tu anebo onu květinu. A okouzlené děti volaly, že ještě nikdy nic tak krásného neviděly. Motýli začali zpívat a děti s úsměvem naslouchaly. Tu přilétl zpěvavý pták, posadil se Stvořiteli na rameno a vyčítal mu: „Není správné dát naše písně těmhle pěkným věcičkám. Když jsi nás stvořil, řekl jsi, že každý pták bude mít svou vlastní píseň. A teď jsi je rozdál všude kolem. Nestačí, že jsi dal svým novým hračkám barvy duhy?“ „Máš pravdu,“ řekl Stvořitel. „Pro každého ptáka jsem stvořil jednu píseň a neměl bych rozdávat, co patří jinému.“ Stvořitel tedy vzal motýlům písně, a ti zůstali němí. „I tak jsou dost krásní!“ dodal.

Z knihy O muži, který šel za sluncem – Legendy severoamerických indiánů

PODZIMNÍ A DUŠIČKOVÉ VYRÁBĚNÍ

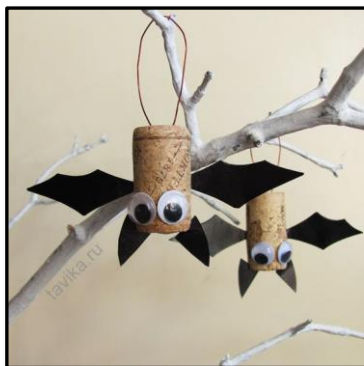
Připravili jsme si pro vás několik jednoduchých podzimních dekorací, které si můžete snadno vyrobit doma. Pokud se rozhodnete něco vytvořit, nezapomeňte nám poslat fotku na adresu brezova.kura@centrum.cz.

1) Netopýři z korků

Na tuto vtipnou dekoraci je potřeba jen korkový špunt od vína, černý papír a oči (lze vyrobit z papíru či nakreslit).

Z papíru vystřihnete uši, křídla a případně oči, vše pomocí lepidla (nejlépe Herkules či něco podobně silného) přilepíte ke špuntu.

Na spodní stranu špuntu ještě můžete přilepit provázek, aby se dali netopýři pověsit vzhůru nohama.

Ze špuntů lze udělat i jiná zvířátka či jiné motivy, které využijete jako výzdobu do-mova či pokojíčku po celý rok.

2) Vlněné závěsy

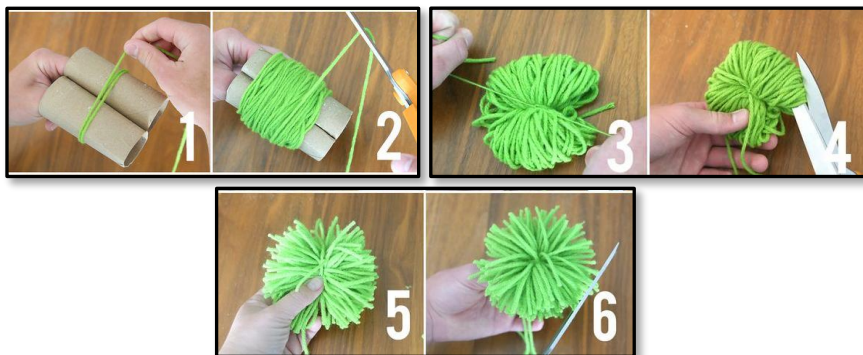

Poproste babičky a maminky, jestli nemají doma nějakou starou vlnu, ze které se dá udělat spousta věcí!

Jako výzdobu na dušičky lze vyrobit například roztomilé duchy a dýně.

Na duchy stačí nastříhat hodně stejně dlouhých kousků vlny (cca 20 cm), poté svazek přehnout napůl a kousek pod ohybem svázat. Vyrobit tak lze i jiná zvířata, ozdoby na batoh nebo záložku do knihy.

Na dýně je potřeba vyrobit bambulky. Exis-tuje několik způsobů, jak bambuli z vlny vyrobit, záleží také na požadované veli-kosti. Princip ale většinou spočívá v tom, že vlnu na husto obmotáte kolem nějakého předmětu (3 prsty, vidlička, ruličky od toaletního papíru...), uprostřed k sobě svážete 2 strany kruhu a zbylé dvě strany rozstříhnete. Vzniklou bambuli pak stačí již jen upravit, navrch přidat kousek zelené či hnědé vlny nebo bužírky a máte dýni hotovou!

3) Listové lampičky

Vyjděte si na procházku do parku či do lesa, kde najdete spoustu opadaného barevného listů. Najděte spíše menší kousky, doma je vložte do novin a zatěžkejte například knihami. Nechejte je jeden den trochu proschnout, ale ne úplně, aby se nerozlámaly. Na lampičku budete potřebovat pouze za-vařovací sklenici, čajovou svíčku, lepidlo (o-pět nejlépe Herkules) a případně něco na ozdobu, třeba jutový provaz nebo krajk. Listy budeme opatrně lepit na sklenici. Po-kud se budou místy překrývat, vytvoří to poté hezký efekt. Hlavní je dát lepidlo pod list, ale i na něj, nebo případně po uschnutí lepidla sklenici ještě zalakovat bezbarvým lakem. Můžete přidat ozdobu k hrdlu lahve. Poté už stačí jen dovnitř sklenice umístit čajovou svíčku a je hotovo.

4) Lampiony

Podobný efekt má i tento nápad. Místo sklenice si ale podklad musíte vyrobit. Můžete využít třeba nafukovací balónek. Pomocí rozředěného lepidla na něj nalepte alespoň dvě nebo tři vrstvy jednobarevných ubrousků (lze použít i kapesníky, kuchyňské ubrousky či toaletní papír). V poslední vrstvě nalepíme listy stejně jako u předchozího výrobku. Opět je třeba je přetřít vrstvou lepidla nebo zalakovat. Jakmile vše uschne, balonek propíchněte

a opatrně ho vyjměte. Na okrajích vzniklého lampionu udělejte dvě nebo tři dírký pro zavěšení.

5) Listové pexeso

Když už budete sbírat listy na lampionky, můžete si rovnou vyrobit i vlastní pexeso, které lze i využít jako učení se listů různých stromů. Potřebujete pouze papír a barvy, například vodovky. Na vystřižené čtverce papíru vždy otisknete stejnou barvou dvakrát stejný list. Můžete k němu dopsat, o jaký strom se jedná.

Aby vám pexeso vydrželo, je nejlepší použít tvrdý papír, popřípadě pexeso po uschnutí zalaminovat.

Kromě otisků lze na pexeso nalepit i listy samotné. V tomto případě je ale potřeba co nejlépe povrch listů ošetřit ať už lepidlem nebo bezbarvým lakem, aby se postupem času nerozdrobil a pexeso vám vydrželo co nejdéle v dobrém vztahu.

Dredy

ŠIFROVÁNÍ O BODY

Za dnešními šiframi se ukrývá tematická báseň. Kdo by totiž pohrdnul trochou poezie... Do (de)šifrování se zapojila i naše omladina (waste, Aničko), tak se inspirujte a hurá na to! Pravidla jsou stále stejná. **Do 25. 11.** pošlete odpovědi na e-mail **edita.riff@seznam.cz** a bodová odměna (30 b.) bude vaše. Kdybyste si nevěděli rady, ráda poradím. Uznávám, že některé šifry jsou složitější, vy jste ale šikulové a nějakou cestičku si najdete.

1)

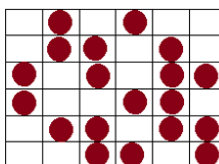

2)

//.-. / .- / -.. / .- // -.. // ... / .- / -... / -.- // -.. / .-.. / .- / - / -.- // -.. /
.. / ... / - //

3)

C	V	M	Í	Ř	N
E	T	R	W	S	Ž
I	V	V	O	N	Ě
M	L	B	Z	A	K
N	Č	A	M	L	Č
X	Y	Í	S	A	T

4)

Y	K	N	Á	R
O	B	Ě	S	T
L	T	E	Č	E
N	E	Ž	P	Ř

5) yvfg zh fcnqy qb fghqnaxl

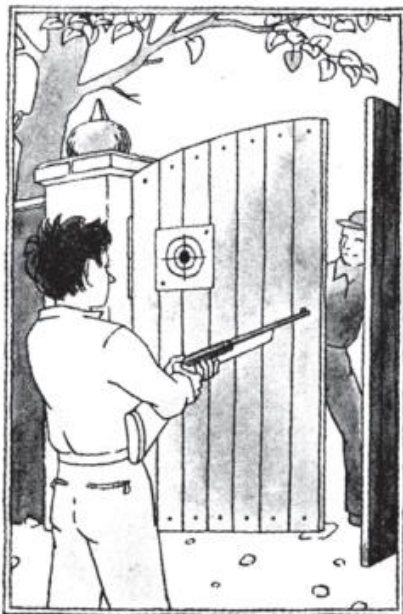
a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m
↕	↕	↕	↕	↕	↕	↕	↕	↕	↕	↕	↕	↕
n	o	p	q	r	s	t	u	v	w	x	y	z

OMALOVÁNKY

Kdo by po dlouhé online výuce nechtěl vzít do ruky pastelky a na chvíli se ztratit v barvách? Pošlete nám vaše zpracování téhle omalovánky (sladění barev, netradiční pojetí) a nejhezčí a nej kreativnější kusy zveřejníme.

NAJDI 5 ROZDÍLŮ

S PÍSNÍ NA RTU

Batalion (Spirituál kvintet)

Ref. 1: Víno máš a markytánku,
dlouhá noc se prohýří.
Víno máš a chvilku spánku,
díky, díky, verbíři.

1. Dříve než se rozední,
kapitán k osedlání rozkaz dává,
ostruhami do slabin koně pohání.
Tam na straně polední,
čekají ženy, zlaťáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ref. 2: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
zítra do Burgund batalion zamíří.
Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
díky, díky vám, královští verbíři.

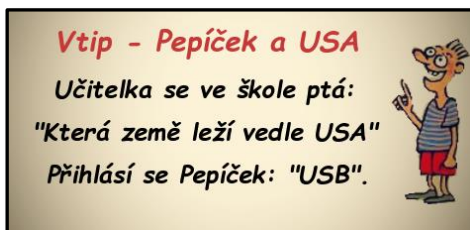
2. Rozprášen je batalion,
poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion,
Verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

Ref. 2: Víno na kuráž....

Ref. 1: Víno máš a markytánku....

HRSTKA VTIPŮ

....a opět Pepíček....

Teta dává Pepíčkovi atlas a říká: „Pepíčku, važ si ho, sama jsem ho ve škole používala!“ Pepíček se zamyslí a zeptá se: „Této, a je už v něm Amerika?“

Maminka se ráno ptá Pepíčka: „Pepíčku, proč táhneš do školy to kolo?“ Pepíček jí odpoví: „Ále, paní učitelka mi chce dnes promluvit do duše.“

Přijde Pepíček do lékárny a ptá se: „Máte něco proti bolesti?“ Lékárnice se s úsměvem ptá: „A copak tě bolí?“ „Ještě nic“, odpovídá Pepíček, „ale táta si zrovna prohlíží moje vysvědčení.“

Učitel pracovní výchovy dovolil žákům v dílně, aby si každý udělal to, co doma nejvíce potřebuje. Tonda dělal poličku, Jeník věšák, jen Pepíček pořád hobluje silné prkno. „Co to bude?“, ptá se pan učitel. „Nic, já jen potřebuji hobliny do klece pro křečka.“

„Pepíčku, jaké květiny má nejraději tvoje maminka?“, ptá se v hodině paní učitelka. Pepíček způsobně odpovídá: „Prosím, chryzantémy.“ Paní učitelka se usměje a vyzývá jej: „Výborně, tak nám to pojď napsat na tabuli.“ Pepíček pohotově hlásí: „Aha, tak v tom případě má nejraději mák!“

Maminka přijímá novou chuťvu k pětiletému synkovi a vyptává se jí: „Slečno, z jakého důvodu jste ukončila pracovní poměr v předešlé rodině?“ Chuťva neochotně ale po pravdě odpovídá: „Zapomněla jsem vykoupat děti...“ Pepíček radostí vykřikne: „Hurá, tuhle vezmeme, mami!“

Pepíček cestou ze školní družiny sděluje tatínkovi: „Tati, dnes jsem se pětkrát trefil míčem.“ Tatínek jej chválí: „Tak to jsi hodně šikovný, Pepíčku.“ Synek přikývne: „To jsem, tati, ale teď budeš muset být šikovný ty, těch pět oken je potřeba zasklít...“

Paní učitelka v přírodopise se ptá Pepíčka: „Jak říkáme ptákům, kteří odlétají na podzim do teplých krajín?“ Pepíček zadumaně odpovídá: „Na shledanou?“

Pepíček se učí do zeměpisu, studuje atlas a ptá se otce, který čte noviny: „Tati, kde mám hledat Apeninský poloostrov?“ Otec stále pohroužen do novin nervózně zabručí: „Vím já? Běž se zeptat maminky, ta pořád musí všechno uklízet!“

JAVOROVÁ NAŽKA ZÁŘÍ-ŘÍJEN 2020

Bodování starších

1. místo	boj. Morče	351 bodů	Vlci
2. místo	Sg. Sedmikráska	323 bodů	Káňata
3. místo	Ra. Čivava	310 bodů	Káňata
4. místo	Va. Korálka	279 bodů	Vlci
5. místo	Ga. Vrabčák	277 bodů	Káňata
6.-7. místo	Va. Liška	272 bodů	Vlci
6.-7. místo	Va. IQ	272 bodů	Vlci
8. místo	boj. Bety	239 bodů	Káňata
9. místo	Va. Koloušek	215 bodů	Káňata
10. místo	hledač Padák	204 bodů	Vlci
11. místo	Va. Sasanka	162 bodů	Káňata
12. místo	boj. Čmelák	112 bodů	Vlci

Bodování mladších

1. místo	hledač Beran	237 bodů	Sovy
2. místo	boj. Větvíčka	227 bodů	Sovy
3. místo	hledač Mrkvíčka	222 bodů	Sovy
4. místo	hledač Beruška	221 bodů	Sovy
5. místo	hledač Honzík	193 bodů	Medvědi
6. místo	hledač Sýček	187 bodů	Koníci
7. místo	hledač Anička	186 bodů	Sovy
8. místo	hledač Kachnička	183 bodů	Medvědi
9. místo	hledač Střela	182 bodů	Medvědi
10. místo	hledač Drozdík	165 bodů	Medvědi
11. místo	hledač Izabella	156 bodů	Koníci
12. místo	hledač Motýlek	153 bodů	Koníci
13. místo	hledač František	134 bodů	Medvědi
14. místo	hledač Samuel	117 bodů	Medvědi
15. místo	hledač Jitřenka	109 bodů	Medvědi
16. místo	hledač Očko	57 bodů	Koníci
17. místo	hledač Štěpánek	21 bodů	Koníci

Při momentální absenci schůzek a kmenových akcí se stejně jako na jaře dají další body získat bohužel pouze prostřednictvím online soutěží. Sledujte proto bedlivě své mailové schránky a kmenový web www.shawnee.cz, při konečném součtu by vám tyto bodíky mohly citelně chybět!

OBSAH 291. ČÍSLA BK

Slovo úvodem....(Sa. TAWASUTA)	str. 2
Slovo náčelnice (Sa. WATOKNAPA)	str. 3-4
Drobky z činnosti kmene (Sa. WATOKNAPA, Sa. TAWASUTA)	str. 5
Výprava do Vápenné (Sg. Sedmikráska)	str. 6-8
Stoupání na horu (Ga. Imnu, Sa. TAWASUTA)	str. 9-12
Představujeme Sovy (Sa. WATOKNAPA)	str. 13-14
Táboření v teepee (Sa. MIČKINIKWA)	str. 15-16
Zakončovací akce plechovkobraní (Sa. MIČKINIKWA)	str. 17-18
Tabulka sběračů (Sa. MIČKINIKWA)	str. 19-20
Tak jsem začal včelařit (Sa. TAWASUTA)	str. 21-24
Vyprávěno na prériích (Sa. TAWASUTA)	str. 25
ŠATAZPRAS vyčenichal.... (Sa. TAWASUTA)	str. 26
Podzimní a dušičkové vyrábění (Dredy)	str. 27-29
Šifrování o body (Sg. Eddie)	str. 30
Omalovánky (Sg. Eddie)	str. 31
Najdi 5 rozdílů (Sa. TAWASUTA)	str. 32
S písní na rtu (Sa. TAWASUTA)	str. 33
Hrstka vtipů (Sa. TAWASUTA)	str. 34
Javorová nažka září-říjen 2020 (Sa. WATOKNAPA)	str. 35

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel. 601 324 499 (TAWASUTA)

Náčelník kmene: watoknapa@centrum.cz, tel. 773 299 014 (WATOKNAPA)

Web kmene: www.shawnee.cz

Náš oddíl stále přijímá nové členy, schůzky rodů Medvědů a Vlků probíhají každé pondělí a středu v čase 16:00-18:00 na klubovně - Sušilova 65, Zábřeh. Ve Zvoli se scházíme v pátek 16:00-18:00 (Kánata), ve čtvrtek 16:30-18:00 (Sovy) a v pátek 16:30-18:00 (Koníci). Aktuálně je v rámci protipandemických opatření činnost pozastavena, po skončení opatření vás rádi uvítáme v našich řadách. Přijďte mezi nás nebo kontaktujte náčelnici (telefon a email výše)! Rádi vás poznáme!

Toto číslo Březové kůry vyšlo dne 31.10.2020.